

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. θ' 1-8)
31 Ιουλίου 2016

«Ιδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.»

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μας διηγείται ένα θαύμα του Κυρίου μας, τη θεραπεία του παραλυτικού στην πόλη της Καπερναούμ. Ο Χριστός βρίσκεται στην πόλη αυτή μαζί με τους μαθητές του και ενώ δίδασκε τα πλήθη, βρέθηκε ξαφνικά μπροστά στο θέαμα τεσσάρων ανθρώπων να προσπαθούν να μεταφέρουν κοντά του ένα παράλυτο, ο οποίος για χρόνια βρισκόταν στο κρεβάτι του πόνου, μην μπορώντας να βοηθήσει τον εαυτό του. Οι τέσσερις αυτοί άνθρωποι, κινούμενοι από τη δύναμη της πίστης μεταφέρουν το κρεβάτι με τον παράλυτο κοντά στο Χριστό, παρακαλώντας τον να τον θεραπεύσει.

Στην περίπτωση αυτή βλέπουμε το εξής εκπληκτικό από μέρους του Ιησού. Ενώ σε άλλες περιπτώσεις επιτέλεσης θαυμάτων, παρατηρούμε ότι ζητά από τους ανθρώπους τους ίδιους, στους οποίους πρόκειται να επιτελέσει το θαύμα, να φανερώσουν την πίστη τους, αυτή τη φορά βλέπει και επιβραβεύει την πίστη των άλλων, δηλαδή των ανθρώπων που συνοδεύουν τον ασθενή.

Και η πίστη, τόσο του ασθενούς, όσο και των ανθρώπων που τον συνοδεύουν, γίνεται η αφορμή που επιφέρει το θαύμα του Θεού στη ζωή τους. Και το θαύμα που δέχεται ο ασθενής άνθρωπος της σημερινής περικοπής είναι διπλό. Θεραπεία της ψυχής στην αρχή, αφού ο Χριστός του χαρίζει την άφεση των αμαρτιών, και στη συνέχεια θεραπεία και του σώματος, αφού με το θαύμα καταφέρνει να βρει τις δυνάμεις του και να απελευθερωθεί από την παράλυση που τον κατήλωσε τόσα χρόνια.

Ένα γεγονός μέσα από το οποίο ο Χριστός μας δίνει το μήνυμα ότι ο Θεός χαρίζει στον άνθρωπο όχι μόνο τη σωματική θεραπεία, αλλά πρωτίστως τη σωτηρία στον άνθρωπο, σωτηρία ψυχής και σώματος.

Ιδιαίτερα, όμως, στεκόμαστε σήμερα στην πίστη των τεσσάρων ανθρώπων. Τι είναι αλήθεια η πίστη; Μήπως είναι μια αφηρημένη έννοια ή κάτι το δυνατό στη ζωή των ανθρώπων;

Η πίστη είναι η απόλυτη εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού. Αναρωτηθήκαμε ποτέ πόσα μεγάλα θαύματα μπορεί να επιφέρει η θερμή μας πίστη προς τον Θεό; Μια τέτοια πίστη χρειαζόμαστε κι εμείς. Μια πίστη που δεν θα υπολογίζει εμπόδια, κινδύνους και συνέπειες, θα ξεπερνά τα όρια της περιορισμένης λογικής. Αυτή την πίστη που θα μεταμορφώνει τη ζωή μας και θα μας οδηγεί στην υπακοή του θείου θελήματος. Βέβαια, η πίστη είναι θείο δώρο, ουράνιο χάρισμα, και η καλλιέργεια της πίστεως είναι έργο μιας ολόκληρης ζωής. Γι' αυτό θα πρέπει να ζητούμε από τον άγιο Θεό με όλη τη θερμότητα της καρδιάς μας να μας κάνει ανθρώπους πίστεως, για να παραθέτουμε τον εαυτό μας και τη ζωή μας ολόκληρη στα χέρια του παντοδυνάμου Θεού.

Η πίστη, όμως, όπως είδαμε στη διήγηση του σημερινού θαύματος στο Ευαγγέλιο, εκδηλώθηκε περισσότερο από τους τέσσερις ανθρώπους, τους φίλους του θεραπευμένου ασθενή. Και αυτή έγινε η κινητήριος δύναμη για να εκδηλωθεί η πίστη και στην ψυχή του φίλου τους, που αναζητούσε τη θεραπεία του. Κάτι που μας διδάσκει και εμάς σήμερα είναι ότι το ενδιαφέρον μας δεν πρέπει να εκδηλώνεται μόνο για χάρη του εαυτού μας, αλλά πρέπει να ανησυχούμε για τις υλικές και τις πνευματικές ανάγκες των άλλων, των συνανθρώπων μας. Ο Απόστολος Παύλος μας αναφέρει ότι οι δυνατοί πρέπει να βαστάζουν τα ασθενήματα των αδυνάτων. Δηλαδή; Έχουμε καθήκον να γινόμαστε μέτοχοι, όχι μόνο των προβλημάτων των συνανθρώπων μας, αλλά και των προσωπικών αδυναμιών τους, με στόχο την αλληλοβοήθεια και το διαμοιρασμό του ανθρώπινου πόνου. Όταν ο ανθρώπινος πόνος προσφέρεται μέσα στην Εκκλησία με πίστη, εξαγιάζεται με τη χάρη του Θεού και μετατρέπεται σε θεραπεία.

Ας αφουγκραστούμε τον πόνο των συνανθρώπων μας και να τον μετατρέψουμε με την δική μας προσευχή σε χαρά και ανακούφιση, κάτι το οποίο μπορεί να γίνει και η αιτία της πιο ζωντανής σύνδεσης μας με το Θεό.

Πρωτ. Θεόδωρος Στυλιανού